

Роман Коробський з міста Запоріжжя написав чудову байку «Лісова пісня на запорізький лад», за що й одержав перемогу в номінації «Співець українського гумору».

Малюнки і вишивки до книжки виконані О.В. Калюжною

В оду чисту, як перлину,
Пив я знову й знову.
Бережіть же люди воду,
Як зіницю ока –
Буде вам і сила, й врода,
Й висота польоту!

*Коциї летить над Дніпром,
а перед нами з'являється Крапелька*

*Крапелька: Я Крапелька-Краплиночка!
Дарунок Бога з неба!
Я Крапелька-Перлиночка!
Цінувати мене треба!
Я Крапелька-Краплиночка!
Цінуюте мене, люди,
Бо без цілющої водиченьки
Життя зовсім не буде.*

Крапелька летить за Коциєм

*А ми на Хортицю пішли,
До галлявини дійшли.
І ажаснулись ми тоді –
Острів Хортиця в біді!
Бари, клуби, кабаки –
Там сидять одні бики.
Збудували собі хати –
Королівській палати.*

О т якось я подався у місто
Кутити дівчині намиста.
І раптом там я подругу зустрів,
О, я ж вам всім її представити хотів:
Сердючку Веру знаю вже давно,
Вона знімається і в кліпах, і в кіно,
Віруня Пугачову і Кобзона знає,
На сцені, як те справжнє сонце сяє!
І славу має вже по всьому світі,
І люблять всі її маленькі діти.
Ну, з Верою, звичайно, привітався,
А потім разом з нею в ліс подався.
Хотім ми там трохи прогулялись,
Красою запорізькою помилувались.
Але раптом Сердючка так закричала,
Що в мене аж в вухах позаклало:
– Ой, що ж воно твориться!
Що ж воно робиться!
Ой мамо моя родная,
Та куди така природа годная!
Не можу я бути на такому фоні,
Краще сидіти в своєму вагоні!
– Ціаком з тобою згоден, Вєра,
А що поробим, така в нас атмосфера.
– Дивись-но, а хто це, а що це таке!?
Та це і зелене, до нас прямо йде!
– Це – лісовик, у лісі він господар,
Для всього лісу – єдиний він вождар.

